

ಕತ್ತೆಯು ಈ ಫೋನೆಯಿಂದ ಮನಸೊಂದು ಚಿಂತಾಮಗ್ನಾಯಿತು. ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಸಲಹೆ ಪಡೆದುಯಲು ಬಂದು ಸಭೆ ಕರೆಯಿತು. ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಭೆಗೆ ಹಾಜರಾದರು. ರಾಜನು ಕರೆದ ಸಭೆಗೆ ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ, ನಾಯಿ, ಮೌಕೆ, ಹಂಡಿ, ಕರಿ, ಕೊಕ್ಕರೆ, ಗರುಡ ಬಂದು ಸೇರಿದವು. ಕತ್ತೆ ರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದನು. ಅದರ ಬಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಸೇನಾನಿ ಎತ್ತು ತನ್ನ ಕತ್ತನ್ನು ಬಗ್ಗಿ, ಕೊಂಬನ್ನು ನೇರವಾಗಿಸಿ ಕುಶಲಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದರ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೋಪಾಗಿಯ ಕಿಡಿಗಳು ಉದರುತ್ತಿದ್ದವು.

ರಾಜನ ಎಡಗಡೆ ಮುಚ್ಚಿಮಂತ್ರಿಯಾದ ಕೋತಿ ಕುಶಿತ್ತು. ಅದರ ಎದೆಯ ಮೇಲೊಂದು ದೊಡ್ಡದಾದ ಸುವರ್ಣ ಪದಕವ ಶೋಭಿಸ್ತಿತ್ತು. ಕೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದನೆಯ ಹೆಸರಿನ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದಿತ್ತು. ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೋತಿಯು ಕರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲರ ಸರದಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹದ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಅದು ಮೆಲ್ಲನೇ ರಾಜನ ಒಳಗೆ ಬಂದಿತು. ಅದು ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಹೆಡರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿಂಹನು ಒಕ್ಕ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ‘ಮಹಾರಾಜ, ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಈ ವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ’ ಎಂದಿತು. ಸಿಂಹದ ಮಾತಿಗೆ ಕತ್ತೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಅನಂತರದ ಸರದಿ ನಾಯಿಯಾದಾಗಿತ್ತು. ಅದು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ‘ಮಹಾರಾಜ, ನನಗೆ ಕೋತಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯಾದರೆನ್ನು? ರಾಜಹಂಸದ ಮೊಟ್ಟೆಯಾದರೆನ್ನು? ಏರಡೂ ಬಂದೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ಕೋತಿಯಂತೆಯೇ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದಿತು.

ನಾಯಿಯ ನಂತರ ಬಂದ ವೇಲ, ಆಡು, ಕುರಿ, ಒಂಟೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಾಯಿಯಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿ ತಾವು ಸಹ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೋತಿಯಂತೆ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದವು. ಈಗ ನರಿಯ ಸರದಿಯು ಬಂದಿತು. ನರಿಯು ಕತ್ತೆ ರಾಜನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ‘ಮಹಾರಾಜ, ನಾನು ತಮ್ಮ ಅಳಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿದೇ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೂಡುಗಳೂ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದೆ’ ಎಂದು ವಿನಯಿದಿಂದ ಹೇಳಿತು.

ಪಟ್ಟಿಗಳ ಸರದಿಯು ಪ್ರಾರಂಭಾಯಿತು. ಅವುಗಳು ಇಂತಹ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಸಿಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಟ್ಟಿಗಳೀಲ್ಲ ಒಟ್ಟಾಗಿ ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದವು. ಅವುಗಳೆ ತಮ್ಮ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭರವಸೆಯಿತ್ತು. ಅದರೆ ಪಾರಿವಾಳವು ‘ಮಹಾರಾಜರೇ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೋತಿಯಂತೆ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡಬೇಕಂದು ನೀವು ಅಪ್ಪಣಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಿದೆ’ ಎಂದಿತು.

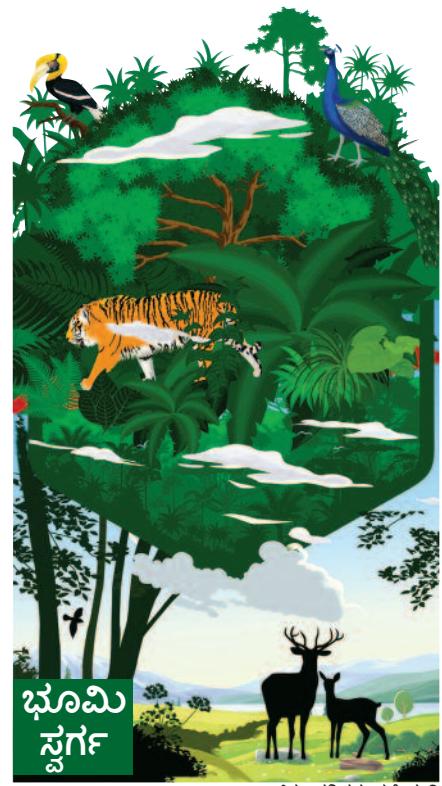
ಪಾರಿವಾಳದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೋತಿಯಂಸ್ಥೆ ಹೋಪ ಬಂದಿತು. ‘ಕೋತಿ ಜಾತಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಾವು ಇಡುವುದೇ? ಅದು ಬಂದು ಮೊಟ್ಟೆಯೇ?’ ಎಂದು ನುಡಿಯುವಾಗ ಎತ್ತುಗಳು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕೆಂಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದರ ಕೊಂಬಗಳಿಂದ ತಿವಿಯಲು ಬಂದಾಗ ರಾಜಹಂಸವು ಹೆದರಿ ಕ್ಕುಮೆಯನ್ನು ಬೆಂದುತ್ತು ‘ತಪ್ಪಾಯಿತು, ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇನ್ನು ಮುದಿ ಹೋತ್ತಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯಂತೆ ಇಡಲು ಪ್ರಯೋಜನವುತ್ತೇವೆ’ ಎಂದಿತು.

ಕೋತಿಯು ಗರುಡನನ್ನು ಕರೆಯಿತು. ನಂತರ ನೀನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೋತಿಯಂತೆ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಡುತ್ತೇನಂದು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮಾಡು’ ಎಂದಿತು. ಆದರೆ ಗರುಡ ಕೋಪದಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನುಮ್ಮೆ ನೋಡಿತು. ತನ್ನ ವಿಶಾಲವಾದ ರಕ್ಷಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದವರ ಎದೆಯು ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಗರಡ ತನ್ನ ಕತ್ತನ್ನು ಮೇಲುತ್ತೇತ್ತಿ ‘ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿತು. ಗರುಡನ ಕಣ್ಣಗಳು ಬೆಂಂದಿಯ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಕಾರುವಂತಿತ್ತು. ಅದು ರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತು ‘ಇಂತಹ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಪಾಲಿಸಲಾರೆವು. ಇದು ನಮ್ಮ ಜಾತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕೋತಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಾವು ಇಡುವುದಿಂದರೆ ಈನು? ಅದು ಅಂಧಭವ. ಇದು ಗರುಡ ಜಾತಿಗೆ ಅಪಮಾನಕರ’ ಎಂದು ಕರಿಣವಾಗಿ ನುಡಿದು, ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ರಕ್ಷಯನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಅಕಾಶದತ್ತ ಹಾರಿತು.

ಗರುಡನ ಪರವತಕಾರಿಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ತಲೆಯತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪರವತವೇ ತೆಲಿದಂತ ಅನುಭವ ಅವುಗಳಿಗಾಗಿತ್ತು. ಗರುಡನ ರಕ್ಷಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಧಳಧಳನೆ ಹೋಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನೇಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನಿಗೆ ಏದ ಬಡಿತ ಜೋರಾಯಿತು.

ಅಪ್ಪರವರಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಹ ಗಿಂಡಿಸುತ್ತೆ ವಿದ್ದು ನಿಂತು ‘ಗರುಡನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಸತ್ಯ. ಕೋತಿಯಂತೆ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುವುದು ನಮಗೆ ಅಗೋರವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ನಮ್ಮ ನ್ಯಾನಿತೆಯೂ ಅಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಪಮಾನಕರ ಇನ್ನೊಂದು ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತೆ ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಜಿಗಿದು ತನ್ನ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಲಗರು, ಹಲ್ಲಾಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಸೀಳಿ ಹೊಂದುಹಾಕಿತು. ಎತ್ತುಗಳ ಸ್ನೇಹವ ಅಸಹಾರಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ರಾಣ ಭಯದಿಂದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತವು.

ಅಂದಿನದ ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹನೇ ರಾಜನಾದನು.

ಚೂಮಿ ಸ್ವರ್ಗ

ಚೆತ್ತ: ಕರ್ತಿಧರ ಹೇಮನ್

■ ಸೋಮಲಿಂಗ ಬೇಡರ ಆಳೂರೆ

ಸಕಲ ಜೀವಕೋಟಿಗೆಲ್ಲ
ಭೂಮಿ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿದೆ
ಅನ್ನ ನೀರು ಗಾಳಿ ವಸತಿ
ಕೊಟ್ಟಿ ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದೆ

ಪ್ರಾಣ ಪ್ರೇತ್ತಿ ಕ್ರಿಮಿ ಕೇಟೆ
ಗುಂಪುಗಾಡಿ ನೆಲಸಿವೆ
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಳಗದಲ್ಲಿ
ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ

ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ ಕಾಡು ಮೇಡು
ಇಳಿಯ ಚಂದಗಳೊಳಿವೆ
ಹೋಳಿ ಹಳ್ಳಿ ಕರೆ ಬಾಬಿ
ನೀರ ದಾಹ ತಣಿವೆ

ಕಡಲು ಖಾರಿ ಸರೋವರ
ಧರೀಯ ಬಳಿ ಅಷ್ಟಿವೆ
ಜಲಚರ ವಾಗಿಗಳಿಗೆ
ಬದುಕು ಕೊಡಲು ಬಿಟ್ಟಿವೆ

ಹೂವು ಹಣ್ಣು ಗೆಡ್ಡಿಗಳಿನು
ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಿವೆ
ತೃಂಬಿ ಬೇಳಿಯಲೆಂದು
ಮನುಜ ಕುಲಕೆ ಹೋಲವಿದೆ

ಭೂಮಿ ಮಣಿಕೆ ತಲೆಯ ಬಾಗಿ
ನಡೆಯಬೇಕು ಮಾನವ
ಸ್ವಾಧ್ಯ ತೊರೆದು ಬದುಕಬೇಕು
ಆಗದಂತೆ ದಾನವ.